

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 73. Ibat secundum consuetudinem. v. 39.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

fides interior erat satis stabilis, sed foriserat valde in conflictu dissimulaturus, qua cum parte teneret; certe negaturus, se esse ex parte sui Imperatoris.

Miserabilis erat ista, Domine Iesu, tua egressio si spectemus populum qui egrediebatur tecum, iste enim est baculus arundineus, super quem si incubuerit homo, concideret; quia deseret, fugiet, imo abnegabit te holte aggrediente. Si autem tu ipse specteris, est admirabiliter animosa & fortis & magnanima egressio tua, quia tu sciebas, qualis esset exercitus tuus, quam infidus futurus, & tamen tu cum eo egrederis in bellum tale, quale non fuit à sæculis, nec postea erit amplius, utpote, in quo prosternerentur omnes inferni potestates, & omnis caro, & totus mundus. Deus meus est tu, qui sic egrederis; Deus meus in æternum.

§. 73. *Ibat secundum consuetudinem. v. 39.*

Vnde quoniam ibat Dominus? ex cœnaculo in plateas urbis; ex his ad urbis exitum seu portam urbis, ex porta Hierusalem ad torrente Cedron, qui fluebat per valle inter Hierosolymam & montem Oliuarum, à torrente in montem istam. Quomodo vero ibat? *secundum consuetudinem*: quid est secundum consuetudinem ire? Vtique ire sed non ire primum, vel non ire primam vice, sed vel more constituto ab alijs ire, vel more à semetipso constituto ire, & tamen non ex aliquo statuto vel lege ire.

Quid facis Domine Iesu? *istu secundum consuetudinem*? Imo vero, Ego secundum consuetudinem eo (ais, per Euangelistam tuum ita scribentem) an igitur ignoras quid sit consuetudo? Imo vero scio, dises. Est enim consuetudo *tus quod moribus seu usu constitutum est*. Sed ex quorum moribus siue vsu? publica consuetudo, populi vsu; priuata consuetudo, vnius vel paucorum vsu inductus modus est. Ergone, Iesu, incedis alio modo quam scriptum est? qui dixeras antea in cœna: *Filius hominis vadit sicut scriptum est*. Imò, vado *vsu scriptum est*, sed non solum: quia etiam *secundum consuetudinem* vado Domine, video quod neque Lutheranus sis tu, neque Calvinista. Hi vadunt vel potius dicunt solum eundem esse solum *sicut scriptum est*. Tu autem vadis sicut scriptum est, & etiam *secundum consuetudinem*, in hoc facis uti Papistæ qui & vadunt sicut tu & dicunt esse eundem: Gratias ago tibi Domine Iesu, quod vadens in bellum contra Infernum & mundum in ipsa via etiam hereticos profligas. Qui sunt isti heretici? qui solum partem fidei tenent, aliam negant. Pars fidei est, *ire sicut scriptum est*, & pars fidei

K

est

est ire secundum consuetudinem: primam partem elegit hæresis nostri temporis: alteram reiecit. Catholicus utramque tenuit. Christus pro Catholicis sententiam dedit; tuit, sicut scriptum est, & ius fisci consuetudo est. Laus tibi Domine, Iudex futuri sæculi

§. 74. In montem Oliuarum. v. 39.

Ad radicem scilicet montis istius, qui ab oleis nomen habebat. An igitur in eo solummodo erant oleæ? Non credo, nam & ficus & palmas fuisse alibi lego. Itaque à priori fructu nomen monti obuenit. Sed quomodo nocte potuit Dominus exire ex vrbe in montem? An portas eius non clauderentur nocturno? an hospitium Domini dicemus fuisse in suburbio? per me utrumlibet sentire licet. Ego Dominum exisse credo, audiens testes, qui cum eo exierunt. Hoc mihi de re antiqua satis est, etsi omnium antiquorum rationes dare sophistæ non possim. Amplector humiliter legem Iuris: *Non omnium*. Iterum quæro, cur Dominus à cœna vadit in montem? talem consuetudinem non habent filij hominum, hi à cœnis surgentes aut eunt grassatum & per plateas excitant clamores, & pars tenet citharam, pars cum inanimatis saxis pugnat: qui hoc non agunt, taxillos & tesseras, & chartas pictas pertractant. Qui nec hoc agunt, ad saltantium & luxuriantium aulas se conferunt, & denique modestissimi ad lectulos, & plumbeos montes: Dominus autem Iesus ad montem Oliuarum.

Domine valde discrepat in hoc consuetudo tua à consuetudine aliorum: aut igitur tu solus plus sapias cæteris, aut ipsi plus te sapiunt: posterius fieri non potest, prius igitur utique verum erit. Et ita est; tu enim es Sapientia ipsamet Omnipotentis: nos autem erronei, filij hominum, diligentes vanitatem, & quærentes mendacium, parce nobis.

§. 75. Secuti sunt autem illum & discipuli. v. 39.

Utinam potius comitati fuissent, quam secuti: in hoc enim agnosco aliquam agrimoniam, aliquam deficientiam, in altero vigorem & promptam voluntatem: sed quantum in discipulis & me video imperfectionis, tantum in Domino video virtutis. Ecce præcedit, præcurrit, exultat ut gressus ad currendam viam. Vix illum discipuli vel à longe sequuntur, ægredientes pedem, quorum mens non erat penitus expedita. Ego tamen hoc eis non exprobro, quia scio, me minus facturum fuisse, si adtuisset, imo murmuraturum fuisse hoc vel simili modo. Quid hoc est? Pascha imminet & nox est, & fatigati sumus per diem itinere, & modo longo sermone penè obtuti. Nihilne igitur quietis, quæ etiam datur iumentis? Talia indubie ego peccator obmurmurarem, & Apostoli patienter sequuntur.

O App